

ISTARSKA RIJEČ

Tjednik za pouku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

"Stogom rastu male stvari, a nesloga sve ovkvari" — Narodna poslovica.

Glasilo stoji 4 lire za svaki centimeter visine u širini jednoga stupca. Za višekratno uvrštenje daje se znatan popust prema pogodi. Dopolisti se šalju ureduništva, a novac upravi. Ne frankirana se pisma ne primaju, a rukopisi se ne vraćaju ni u kojem slučaju.

"Istarska Riječ"
Glasilo svakog četvrtka uveče.
Preplate za tuzemstvo iznosa 15 — lira godišno, a za inozemstvo 25 — lira. Uredništvo i uprava lista: Trst (Triešte) — Via S. Francesco d'Assisi 20/1, Telefon: 11-57.

Starina

Mudro veli jedna vrijedna knjiga: Tudjinac je u svojoj kući onaj, koji ne zna, koji i kakovi mu bijahu djedovi i pradedovi; i što su oni u vijekovima stajali, što izgubili, šta su svojim umom ostavili i jesu li ti unuci ostavljajući blago sačuvali ili rasuli, razmetali.

Sve ovo treba čovjek da zna, da se uzgornje u životu da ravna. On mora da zna u čemu su stariji griješili, da zna rasnije tim starij manama iznaći, on mora znati, čime su se djedovi, i što su se njihovi primjeri sljedećima i njih pročititi.

To su su djedovi i pradedovi uradili, pokrenuli i stvorili, pokvarili i uništili, podigli ili promašili, sadržano je u knjizi. Ko može do takove knjige, neka je prihvati obzorno, čita, i opet čita, neka o njoj razmisli i opet razmisli i uči.

Na zemlja i svaki narod ima svoj povijest. Ali i pojedini gradovi imaju povijest, i kule, kao i razne razna humcima i visovima, do kojih vode još samo strmi, katkad i vodni kozji putevi.

Kako selo ima svoju povijest. I neselo — već gotovo i svaka kuća. Svijesti obično nisu nigdje napisane, već se iznimno sahranjene u paveljama ili ukucama. Stariji ih ljudi, a na mlađjima je, da ih i oni ne zaborave i u pameti sačuvaju. Pitajte ih i oni će vam umjeti da priča nešto o sebi, i o svom vremenu, već i o oču, vašemu djedu, i još dublje u svom djedu, vašemu, da tako reknemo — prapradjedu. Koliko crtica iz starih vremena, koliko korisnih za sadašnjost i budućnost!

U kojoj su se rodili i othranili da ih mladi unuci, nije palu iz neba, već je digla preko noći. Možda je bila samo potleušica, neugledan, a sada nam pokrit kućerac. Ko ju je nam na jednokaticu? Kako? A one koje, sadine, njive, vinogradi, je li i to bilo prije jednog gospodarstava? Ko ih ostavio? Kakvim trudom? Kakvim rukama? Kojim žrtvama? To treba sve znati, da se unuk može prema tome dati. Možda je koja njiva ili suma stvarada stežena nepostenim načinom? je dobro znati, jer se često puta za to tume naći i uzrok, zašto neka se ili porodica propada. Poznato je, da sve plaća i to već na ovom svijetu. Ako ne prije, a ono poslije — i to je jedan, vrlo vrijedan nauk, što ga čemo crpiti, ako se dobro uputimo u prošlost.

Na putu čut ćete seljaka, gdje veli: Je vrijeme, kad su one njive ili oni vinogradi tamo bili naši — a sad nije više. Eno i opet zgodne, da se propio, kako su one njive ili oni vinogradi dospjeli u tuđe ruke. Možda je to i od starijih ili picanija, možda raspljani ili lještina ili takvo što pa je sve rasuo? Bilo ovako ili onako, danas vidimo, kako je teško gledati na nešto, što je prije nama pripadalo, a što smo odbili možda zbog pijanstva, nemara, jednostosti kojega starijeg člana porodice. I to nam može poslužiti, da razumijemo o tim strašnim manama, koje su u vremenu da raskopaju i najneimanje.

U dođete pred nekeku zidine, što na daleko pružaju, ali se svakim danom sve više drobe u prah. Pitajte starijeg i oni će vam reći, da je to bila kuća neke moćne obitelji, koja je propala, jer su htjeli svi da zapovijedaju, a niko da sluša. Od nesloge došlo periprike, od periprike svadje, od svadje tužbe i dugučnice među braćom, dok nije sve bilo u ništa. Nauk: nesloga sve ovkvari!

U crkvu s onim vitkim zvonicom? Ko ju je podigao? Svi složno! A tako i školu. Pa i onu široku cestu i zdenac na trgu, sve je to napravio puk svojim rukama.

Sve u slozi i u istoj namjeri, da svi buda bolje i ljepše.

I crkva i škola i onaj zdenac i one are kuće i one ruševine — te i toliko druge stvari starine su naše. One pri-

padaju jednom starijem vremenu i govore nam o našim djedovima, o njihovom radu i znoju, o njihovim vrlinama i manama. Gledajući tu njihovom drvenom ostavini, mi možemo danas da razmislimo o mnogom, što smijemo i što ne smijemo da danas činimo, ako hoćemo da se sačuvamo, i da učimo, kakvi bismo i kakvi ne bismo morali da budemo.

Politički pregled

ITALIJA.

Unutarnji politički položaj.

Dne 8. o. m. vršila se je u Rimu sjednica ministarskog savjeta. Na toj sjednici je on. Mussolini dao izvještaj o položaju u državi, pa je među ostalim rekao, da je od decembra 1926. dalje položaj u državi veoma zadovoljiv obzirom na red, disciplinu i radošnost naroda. Nije se dogodilo ništa što bi mutilo miran razvoj življenja talijanskog naroda.

Okručnicu, koju je on rasposlao svim prefektima, primili su svi fašisti kao političku smjernicu i pravilo življenja, po kojemu se uistinu ravnaju. Mnoge fašističke organizacije su onu okružnicu dale natiskati u posebne brosure, te su je rasposlale svim udruženjima fašistima.

Pod vodstvom on. Turatija ima fašistička stranka danas čvrsti unutarnji sastav. Ustoličene pokrajinskih vodstava izvršeno je s velikim slavljanja i u prisustvu svih vojnih i civilnih oblasti, te fašističkih masa.

Pokrajinska je vodstva ustoličila prefekte u svakom kraju, jer je on direktni predstavnik fašističke države.

Fašistička se stranka uvijek sve više i više uvjerava o svojim velikim dužnostima i o svojoj važnoj misli.

Osma godišnjica osnutka fašja, što će se slaviti 27. o. m. biti će veličanstvena manifestacija fašističke snage, u prvom redu omladine. Po sadašnjim podatcima stupiti će toga dana 60.000 mladića iz naraštaja u stranku i u jedno u miliciju. Dobiti će toga dana iskaznicu stranke i pušku milicije.

Što se tiče općeg gospodarskog stanja, kaže on. Mussolini, opaža se mali popust u cijenama na malo, i opadanje bezposlice, jer su na poljima počeli poljski radovi.

Gospodarske prilike u državi.

U parlamentu se je u posljednje vrijeme raspravljalo u glavnom o proračunima pojedinih ministarstva. Tako se je dne 11. o. m. raspravljalo o proračunu ministarstva narodnog gospodarstva. Tom je prilikom ministar on. Belluzzo u jednom lijepom oduzemu govora iznesao prikaz o sadašnjem gospodarskom stanju u državi. Između ostaloga kazao je on. Belluzzo sljedeće:

«Proizvodnja svih evropskih civiliziranih država proživjela dobu krize. Gospodarska kriza pojavlja se i ponavlja od vremena do vremena onako, kako se za dobrim ljetinama ponavljaju slabe ljetine.

Gospodarske krize pojavljati će se također i u buduću. Kriza nastaje iz raznih uzroka, a tih je uzroka mnogo.

U proizvodnji je isto tako kao i u burzi. Kada se vrednostni papiri dižu, onda se epčinstvo upravno natječe, da ih kupuje, a kada padaju onda se natječe da ih što prije proda. Svi se natječu u proizvodnji nekoga dobra, kada se njegova vrijednost diže, a isto tako se natječu, da neko dobro prodaju, ako opažaju da sve manje vrijedi.

Ni talijanska industrija nije mogla izbjeći međunarodnom općem zastoju ili krizi. Zato i ona danas preživljuje tu krizu.

Broj besposlenih, koji je u januaru 1926. iznosao 156.000 i približno 9000 na po besposlenih — narasao je u januaru 1927. na 225.000, osim toga je još 52.000 radnika radilo manje satova na dan nego se radi redovito, a 11.600 radnika redali su se na radu, to jest radili su izmjenice, ne svaki dan.

U februaru 1926. iznosao je broj besposlenih 126.000, a u februaru 1927. bilo je u Italiji 250.000 besposlenih. Taj broj

Učimo dakle i mi od tih naših dragih starina i gledajmo, da svoje oće i djedove nasledjujemo u svemu, što je dobro, i da s druge strane izbjegavamo sve, što je njima škodilo i da popravimo, što su oni propustili. A u prvom redu gledajmo, da povežemo njih s našim mladima na kojima će ostati sve, što su oni stvorili i mi dogradili.

je sada doduše počeo već opadati, zato jer je započeo rad u polju. Ti brjegeri ne smiju uznemirivati, jer su maleni prema brojevima nezaposlenosti u drugim državama, a osim toga niti ne znače nešto stalnoga, jer smo po svoj prilici na prelazu u bolje. No, holest je tu, i radi toga treba napraviti pravilnu pregledbu i započeti s liječenjem.

Talijanska industrija poboljeva, kako to čudno zvonu, na posljedicama prevelike proizvodnje.

Talijanski proizvodjački krugovi mislili su da će na taj način dignuti liru. No cijene proizvodnima su u drugim državama počele padati, a naši su proizvodi ostali na skladištima, jer ih naši industrijalci ne mogu davati po niskoj cijeni, budući da su za sirovine mnogo platili. Roba stoji na skladištu, jer se ne prodaje, rad stoji i zato je besposlica.

To su nekoi htjeli pispisati kao posljedicu nove talijanske valutne politike, no nije tome tako. Talijanska industrija mora nastojati i sama potpomagati državnu valutnu politiku, jer ista sama potpomaga industriju.

Osim toga ne bi smjeli industrijalci smatrati radničke plaće sredstvom za svoje poduguće. Ne bi se smjelo radnicima snižavati plaće, nego bi se moralo upotrebiti druga sredstva, koja stoje na raspolaganje.

Osim toga je on. Belluzzo govorio još o raznim veoma važnim gospodarskim pitanjima. Izjavio je, da je današnja financijska politika vlade vrlo dobra i da će se sadašnja kriza u gospodarstvu popraviti, a život će se u Italiji uputiti u susret svijetloj budućnosti.

JUGOSLAVIJA.

Novo kombinacije u vladi.

Novine u zadnjih par dana pišu o tome kako se u Beogradu sprema neko iznenadjenje. Moglo bi se naime dogoditi, da u vladu doskora stupi još koja stranka, a računna se u prvom redu na to, da će se opet sastati u vladi s radikalima i Koroševim klerikalima — radičevci. Iza kako je Radić ostavio radikale bilo je između njih sve prestalo, bilo je dapače i mnogo neprijateljskog raspoloženja, pak bi ovo bilo uistinu iznenadjenje za narod. Vođe se dapače i pregovori između radikalima i radičevaca. Nekoji kažu, da će u slučaju, da ti pregovori ne uspiju radikali pregovarati s Davidovićem ili Fribevićem, jer netko mora još osim njih da udje u vladu.

Kraljevski par u Bukareštu.

Dne 9. o. m. oputovali su iz Beograda za Bukarešt kralj Aleksandar i kraljica Marija, u pratnji admirala Price. Kraljevski par ostati će u Bukareštu nekoliko dana. Govori se, da će zatim kralj i kraljica oputovati u Francusku. Putovanje je odućeno iznenada. Vlada tvrdi, da je taj put sasna privatnoga značaja. Kralj i kraljica oputovali su u Rumunjsku zato, jer je kralj Ferdinand otac kraljice Marije, teže bolestan. Strane novine pišu, da ovo putovanje ima više političko značenje.

ČEHO-SLOVAČKA.

Julije predsjednika Masaryka.

Cehoslovačka je dne 7. o. m. svetkovala 77. rođendan svog velikog predsjednika, preporoditelja i osloboditelja iz austrijskog ropstva Tome Masaryka.

U političke horbe stupio je Masaryk kao poslanik bečkog parlamenta. U vrijeme svjetskoga rata radio je najviše i s najvešim uspjehom za oslobodjenje svojega naroda. S njima se saradivali sadanji ministar izvanjskih poslova Beneš i pokojni general Stefanik. Osnovao je zajedno s njima cehoslovačku legiju, koja se je borila na strani Antante protiv Austrije. Taj rad, koji mu je uspio, uza sv drugi politički veliki rad predstavljaju jedan veliki spomenik, po kojemu je ime Tome Masaryka ovekovečeno u cehoslovačkoj povijesti.

Njegov je rad tim zanimljiviji, ako zna-

mo, da ga je izvršio u onoj starosti, kad se drugi umicu od rada i djelovanja na počinak.

Masaryk je i na znanstvenom polju vrlo uvažen i ima kao znanstvenik veliko ime.

Poslije rata je Masaryk izabran za predsjednika republike, a time mu je narod iskazao svoju zahvalnost na najbolje način. Ove godine ističe rok njegovog predsjednikovanja, pa će opet biti izbori, ali tih gotovo ne bi ni trebalo, jer će bez sumnje opet on biti izabran.

Masaryk će biti jedno od najvećih imena ne samo u današnjoj, nego uopće u povijesti cehoslovačkog naroda.

RUMUNJSKA.

Ratifikacija pogodbe o Besarabiji.

Iza rata zaposlja je Rumunjska pokrajinu Besarabiju. Tu pokrajinu željela je i Rusija, a još i danas postoji spor između Rumunjske i Rusije samo zbog Besarabije. Rusija nije Rumunjskoj nikako priznala pravicu na tu zemlju, nego zahtjevala, da bi stanovnici sami odlučili plebiscitom kamo će pripasti Rusiji ili Rumunjskoj. Dok tako misli Rusija — velešile, koje su prijateljski raspoložene prema Rumunjskoj priznale su joj Besarabiju. Italija još nije bila priznala, nego je čekala. No pred par dana dala je takodjer i Italija Rumunjskoj svoj potpis za Besarabiju. Nekoi tu tumače kao neprijateljski čin Italije prema Rusiji. Novine pišu vrlo mnogo o tome, ne zastupnik Italije u Zenevi na sjednici Lige Naroda je izjavio, da je tako moralo biti i da to nije nikakav znak neprijateljstva do Rusije.

HADJARSKA.

Srce Karlovo.

Novine donasaju, da se je načelnik hadjarskog grada Szekesfehervara obratio pomoću posredovanja grofa Josipa Karlovića na ekstraljicu Zitu u Leguitio sa molbom da se srce umrlog ekstraljice Karla Habsburga, koje je izvadeno iz tijela prigodom provizorskog pokopa u Funčulu na otoku Madaira a čuva se u Leguitio, prenese u Szekesfehervar i stavi na čuvanje u katedralu, gdje je navodno pokopan vođa, Hadjarski Arpad. Gradska uprava u Szekesfehervaru spremna je da za srce dade izraditi skupocjeno relikijsko spremništvo u jednoj kapeli katedrale. Smještaje Karlovo srca u relikijski omarčić izvelo bi se uz žalobne svečanosti po cijeloj zemlji.

GRČKA.

Pred velikim štrajkom.

Uslijed ukidanja stanbenog zakona i podizanja poreza na promet i obrt odlučio se ne samo obrtnici poslodavci nego i većina radnika u Grčkoj da u znak protesta provedu generalni štrajk i zatvore sve gostione, kavane i trgovine životnih namirnica, jer će rad biti nemoguć, kad se pored poreza povećati i stanarina. Gospodarska udruženja zatražila su od vlade da dalje produži zaštitu stanara i snizi porez. Pučanstvo je u strahu da će ostati bez životnih namirnica pa je počelo jurisati na trgovine i kupovati za rezervu prije nego se trgovine zatvore. Vođe pekarstva i izjavila da će organizati nabavljanje životnih namirnica. Komunisti vode akciju, pod izlikom da bi sirotinja mogla ostati gladna. Opasnost od štrajka željeznih radnika ne postoji. Vlada je izjavila da želi mirno rješjenje spora i obćela ispitati zahtjeve, ali će svim sredstvima onemogućiti štrajk i odbiti sve pregovore.

DRUŠTVO NARODA.

Sastanak u Zenevi.

U Zenevi su se kako smo već pisali sastali predstavnici raznih država, na sjednici. Počeli su već razgovori o evome i onome. Na ovom preljetnom zasjedanju imaju se raspraviti razna pitanja, a kao glavna računaju u Poljskoj Šleskoj, te spor između Njemačke i Poljske. Osim toga nastojeći će se urediti pitanje Engleske, Rusije i Kitaja. To je pitanje još uvijek u svom neriješenom stanju.

NJEMAČKA.

Za cara!

Njemačka je danas republika, no narod je tamo veoma monarhistički raspoložen. Tamo je dokaz jedna nova stranka, koja je pred kratkim ustanovljena, i koja se silno širi. Ta se stranka zove «Njemački car». Manifest te stranke, koji donasaju njemačke novine, svrčava ovim ultramonarhističkim riječima: «Uz božju pomoć za kralja i otačzinu, uz božju pomoć za cara i carstvo». Godine 1925. na novim izborima, ora će stranka nastupiti u izbornom sastavu, a novine pišu, da će sigurno pobijediti, jer je Njemačka za nju povoljno raspoložena.

Domaće novosti

Porez na neženje.

Izrađen je već potpuno nacrt za plaćanje poreza na neženje i, kako vidimo, cijelo se to pitanje počinje sve više ostvarivati.

Neženje, koji će morati plaćati porez dijele se u tri glavne kategorije i to: I. Kategoriji spadaju oni neženje, za koje se već znađe koliko imaju lični dohodaka, jer plaćaju takozvanu «imposta complementare».

II. Kategoriji spadaju oni, koji ne plaćaju «imposta complementare» a visina njihovih dohodaka nije još nikada bila određena.

III. Kategoriji spadaju oni, koji nemaju ličnih dohodaka već živu od dohodaka, koje ima njihova kuća. Za njih moraju ocveti, ili njihovim zamjenici napraviti prijavu.

Za neženje, koji su zaposleni po tvornicama, poduzećima itd. moraju prijavu napraviti njihovi poslodavci ili gospodari.

Prošteni su od plaćanja i prijavi: katolički duhovnici, oficiri, podoficiri i vojnici u aktivnoj službi.

Porez na neženje sastoji se od dviju svota. Jedna se svota računa s obzirom na starost, a druga se računa prema tome, koliko pojedini neženja ima dohodaka.

Prva, ili bolje, stalna svota je određena za svakoga jednako i to za one: od 25 do 35 god. — 35 lira; od 36 do 50 god. — 50 lira; od 51 do 65 god. — 25 lira.

Drugu svotu određiti će se svakome posebno, no izgleda, da neće biti previše visoka.

Rokovi, koji ističu.

Kod naših seljaka veoma se često događa, da zakašne jedan ili drugi rok. Događa se to ili iz neznanja, ili zato, jer se je zbog mnogo briga i poslova zaboravilo na rok, a često puta i iz nemara.

Mnogi su zbog toga, što nisu pazili kada ističe rok za molbe izgubili pravicu do penzije, do ratne odštete, na sudu su imali više troškova, ili su dapače pravdu izgubili zato, jer su za rok zaboravili, na porez su morali plaćati još i globu — i sve tako dalje.

Da ne bi kogod i zbog ovih skorašnjih rokova imao suviše brige, donasamo ih u našem listu, pročitatje i zapamtite ih, ravnajte se tako da budete u svakom pogledu obavili sve u redu;

31. marta ističe važan rok. To je naše zadnji dan za ulaganje molbe i kaucije za dozvolu trgovanja.

31. marca moraju gostionice biti sama u redu s plaćanjem gostioničarske pristojbe za god. 1927.

31. macra ističe rok neženjama za prijavu njihovih dohodaka. Vlasti moraju znati, koliko svaki neženja ima ličnih dohodaka, jer će se prema tome odrediti visina poreza, kojeg će svaki pojedini neženja plaćati.

Pazite na rokove! Bilježite nekamo, kada ističu, jer je to u vašem interesu. Točnost i red potrebni su svakome, a naročito siromasima, njih neprilike jako opeku. Treba preduzeti barem one, koje se može.

Vraćanje zemljišnoga poreza.

Lanjske godine imali su razni naši krajevi šteta zbog tuče ili druge kakve nepogode. Zato su pojedini gospodari molili država, da im se pomogne na bilo koji način.

Uzopozujemo naše ljude, da ne budu tako nemarni, pa da izgube i ono što mogu imati. Njihove su lanjske štete velike, a svaka mala pomoć tjera napred.

Lične iskaznice.

Čim je izašla odredba o iskaznicama sa slikom (carta d'identità) savjetovali smo našim ljudima, nek si je nabave, a osobito oni, koji idu poslom u drugu općinu.

Najviše su se naši ljudi uznemirili što je na pozivnicama stajalo, da si moraju nabaviti iskaznice u smislu čl. 3. jedinstvenog teksta zakona javne sigurnosti.

Ljudevit Tomičić.

U ponedjeljak je u velikoj starosti od 97 godina umro u Trstu umirovljeni dvorski savjetnik, gosp. Ljudevit Tomičić. Pokojnik je bio rodom iz Lovrana a službovao je ovdje u Trstu.

Odbor za zaštitu malih vjeronika banke i štedionice za Primorje D. N. D. na Sušaku zaključio razlaz.

Primili smo s molbom za uvrštenje: Taj je odbor primivši povjerenje na skupštini radio svim silama da dodje do nagode između vjeronika i prerađivačke. Sada je najvažniji nadu u pogledu uspjeha nagoda, bio je zaskočen otvorenjem stečajna. Time je onemogućena izvanstodena nagoda, a pogotovo je posvema isključena mogućnost, da bi moglo doći do stečajne nagode i to ne toliko obzirom: na

potrebni pristanak od 45 vjeronika već više radi raznolikosti vjeronika (t. j. različitosti stečajnih vjeronika, izlučnih i različitosti a naročito zbog onih velebanke, koje imaju osim pod stečaj pale banke među dužnicima još i njezine članove ravnateljstva.

Pošto su mali bolje reći neosigurani vjeroničari prijavili već potraživanja izravno kod suda, to taj odbor ne bi mogao imati u stečajnom postupku drugu misiju doli neku nadzornu. Uvaživši ali da je zapravo za taj nadzor uvan sud a naročito viši sudovi, to i u tom pogledu nema svrhe daljnji rad tog odbora.

Kazneni postupak zatražen od odbora je u tečaju, pa će i njegov razvatak i svršetak ovisiti jedino o odlukama sudbenih kaznenih vlasti. Za povoljan uspjeh preporuča se vjeronicima, koji su ulagali svoj novac posljednja dva mjeseca prije zatraženog otvorenja stečajna dakle prije 27. VII. 1926, te kojima su od strane banke založeni i prodani vrijednosni papiri, da te činjenice javne neobilježevanim dopisom izravno kr. državnom odvjetništvu u Oginju.

U privremeni vjeronički odbor bio je do sada postavljen uz velike vjeronike (velebanke) samo jedan predstavnik odbora za zaštitu malih vjeronika i time je njegov upliv morao biti svakako preslab, i upravo radi toga kod svog razlaza preporuča taj odbor najtoplije neosiguranim vjeronicima, da nakon provedenih likvidacija trebaju biti svaki putni kod izbora definitivnog vjeroničkog odbora, tako da u odbor uđu ljudi njihovog povjerenja. Time ujedno apelira i na slavni sud, da ročište za izbor vjeroničkog odbora bude javno u glasilima objavljeno.

Pošto je rok za prijavljivanje tražbina produljen, to se preporuča onima, koji još nijesu prijavili svoje potraživanje, da to odmah učine.

Zagonetke u kolektoru «Frana i Jurina».

U posljednjem broju našega lista javili smo, da se s prispjelim dobrim odgoštakama za zagonetke u kolektoru «Frana i Jurina» obavilo zdrježanje. G. Tomašić, Klement, Zmajin, i Perkošić Ivan, Stinjan, dobili su prve nagrade. Osim njihovih odgoštaka prispjelo nam je još 167. Od njih je 107 progoreših, a 60 dobrih. Osim dvocije pobjednika riješili su sasama točno zagonetku sljedeći: Ivan Brumnjak, Opatija, Gervazije Bačić, Matulji, Sestan Nada, Cormons, Orbančić Josip, Zmajin, Flego Srdjan, Volosko, Ribarić Nada, Groselco, Rađe Dušan, Buzet, Juraškin Franc, Premantura, Vavljen Anton, Vavljen Franc, Matejić Vjera, Pazin, Mihoviljić Mihovil, Zagreb, Markežić Ana, Buzet, Markežić Ana, Buzet, Saša, Zucco Dušan, Zagreb, Sarson Bosiljka, Sušak, Sepić Anton, Francić, Matanić Ivan, Vrtnik, Krmpotić Mira, Zagreb, Vekarić Vatroslava, Split, Bančić Josip, Zagreb, Mahulja Ivo, Omišalj, Premate Elvira, Premantura, Grgurina Danica, Brešca, Jakovačić Anica, Lovran, Jakovačić Zora, Lovran, Jakovačić Jurić, Lovran, Jakovačić Marija, Lovran, Kirac Antonija, Pula, Kirac Marija, Pula, Jurman Josip, Slavonski, Slavici Erminija, Frančić, Jeletić Anton, Frančić, Susanj Stanko, Frančić, Mihaljević Mihovil, Zagreb, Dobrić M. Josip, Zagreb, Bassarić Zora, Lovran, Benazić, Rikard, Zagreb, Mihovilović: Ljubica, Premantura, Mihovilović Veronika, Pomer, Skoko Nevena, Premantura, Mandić Marija, Mihotić, Kinkela Josipa, Perenić, Zmak Milica, Medulin, Tomasić Marija, Medulin, Graković Grgo, Medulin, Flego Ernesta, Virovitička, Kirac Neven, Medulin, Stihović Ljudevit, Zagreb, Grubešić Viktor, Zagreb, Kinkela Vjekoslav, Klana, Radošević Katica, Medulin, Matejić Ruža, Bačani, Pazin, Siročić Anica, Bačani, Pazin, Matejić Marko, Bačani, Pazin, Turak Olga, Pula, Matejić Franjo, Bačani, Pazin, Frančula Mate, Stinjan.

Činim se pred zrcalom svijta i previja i ovijaj i navija i sve govori: — Ca vam se pari? Ca se morda ne drzimo što puti lepje nego ona Puti?

— Svakako, svakako — rekao sam je i otišao. Dodjem na ulicu i zaustavi me Jovakina.

— Ste culi za onu Steficu Vidacic tamo va Zagrebe? Do cera je suzila va nepok; petesaria, a danas je vela gospa, Pozval su ju va Bec i Brin — i tamo su bile i neke druge divojki: jedna Ungarezića, jedna Rumunjeskinja, pak Grinija pak Bulgar, pak Poloneskinja, pak jedna z Becc i s Fraga i ca ja znam okudta jos i sudci su Bece i va Brilne obnashi, da je naljepja ona z Jugoslavije, a to rec' — svi zovu — mis Jugoslavija, a to rec' — sinjorina Jugoslavija, i već dobiva na mjesec jedno deset tisuć lra, a dobivat će i vise. Kada bude pocela delat kumedita za kinematograf. Ca ni to jedna vela sreća? A, Rokac, recite malo!

I jest Boga mi, i kakva sreća, — šta ja znam? — vrag ne spava, da sam mladji, možda bih i ja postao kakav miš Jugoslavio.

Našim trgovcima na Rijeci nije zlo, ali čini se, da nije baš ni onako dobro, kako bi oni htjeli. To ističe i «Piccolo della Sera» od prošle subote. Njegov dopisnik bio je ovih dana na sušackom mostu i začudio se, kako je malen broj onih, što kumaju prolaze. Lani, veli, bilo ih je kudikuma više, i to zato, što su u ono vrijeme vrijedile legitimacije, što su ih jugoslavenske i italijanske vlasti izdavale sporazumno za tri dana. To ni bila velika korist i za Rijeku, jer ih svi oni Srbi i Hrvati, koji bi dolazili iz Zagreba ili iz Beograda u Crkvenicu ili na otoke, učinili i jedan skok na Rijeku, ostavili tu svaki po jedno pet šest hiljada dinara i otišli. Slično je bilo i s onima, što putuju u Dalmaciju preko Bareaš. Putnicu za tri dana dobio bi čovjek bez troska i potošćaka, došao bi na Rijeku, pa i do Opatije i ostavio lijepe novčene nesamo u dućanima već u i barmu i raznim stičnim Sempioncinima. Danas toga više nema. «Vizum» koštaju samo Klientima i one porzranice «desere» služu malo trosce. I «Piccolo» bi želio, da se nađe načina, kako bi se tome došlo.

Ono tri: — M, sam se namazala? — vikala Nireta sva crvena od lutine. — Što se dogodilo? — upitah. — Bila sam puti jedne strolizije. — Pa što vam je kazalo? —

IZ RIJEKE.

Kinematograf. - Nade u milijune. - Jugoslavija. - Patnice za tri dana. - trl.

Kinematograf je danas našao lj. tako (duboko u mozak, da mnogi i mnogi ne bi mogli biti bez njega. Ovajda na Rijeci. Tako sam juče sreo susjed u Jovakinu i vidici je, kako kamuo žuri, upitah: — Kuda tako brzo? — Va Fenice — Ah, taj blaženi kinematograf rekoh.

Blazen al ne blazen — jedna tancica manje — ma kinematograf i to da ne zakasnim. Nije fajde: Poludio svijet za kinematografom. I što je najinteresantnije, što se već i ne zadovoljavaju time, da se gledaju, što se na onom platnu prikazuje, već ih htjeli i sami, da se vide na njemu, da izvode komedije, drame, da po njemu skažu, plešu, da se valjaju, ljube, jedu, rječiji, da budu slavljeni kao veliki jun.

No njih ne vuče na ono platno, sa slava, već — možda još više — i dolaz Znadu oni, da ima u Americi jedan gr koji se zove Holivud, gdje se većim delom fabriciraju sve one strahote, što se čini u Fenice gledamo. A znadu oni, da svaki pri tom djelu rađe i pomaužu, dobivaju ogromne dolare... Oni znadu koliko ti dolara prima na dan Gloria Svanson, koliko ih prima Jeki Kuhan i Hari Pece.

Niko to znadu, jer im o tome svaki dan pričaju novine. I po tim novinama oni znadu, da je na priliku tu i ta slavna filmska glumica bila prije par godina nekakva obična, prijla, a danas je kinematografska zvijezda puna dolara i lira šterlinga, još doznaju po onim istim novinama, da je taj i taj slavni kinematografski glumac bio prije sasvim obični fakul, a danas da ne zna, kamo bi sa zlatom i sa srebrrom, I sve te lijepe, dolarske pripovijesti daju mladim ljudima u glavu. Na Rijeci ima takovih primjerā bez broja.

Nije ni čudo. Mi smo oduvijek bili mali fantasti. Kad smo ono jednom tulo, da c-k nama Maždari, mislili smo: gore uski bit će beći kako bita! I stvar se je svršila tako, da je bilo više blata nego beća. Onda se je pročulo, da ima u Americi jedna zemlja, koja se zove Kalifornija, i koliko nas je bilo, svi smo uzdiali za onom zlatnom zemljom Kalifornijom. Onda je došao rat s svim svojim sjajnim švercerskim konjunkturama, mi smo već kličivali misleći da će nam Kontraband otvori tu za zlatnih, zakasnih dvorova. Ali ta se zlatna nada nije još bila pravilno izjalovila, i već se na horizontu bistar američki Holivud sa svim svojim bivstvenim dolarima — i evko kao preko noć glave se sve ugrlajale, i mi svi sanjamo o Holivudu i o milijardama. I mislimo: postati slavni filmski glumac ili s prstom u uho — to da je sve jedan tobak.

Tako misli Nineta. Juče sam je zatekao, gdje se pred zrcalom svijta i previja i ovijaj i navija i sve govori: — Ca vam se pari? Ca se morda ne drzimo što puti lepje nego ona Puti?

— Svakako, svakako — rekao sam je i otišao. Dodjem na ulicu i zaustavi me Jovakina.

— Ste culi za onu Steficu Vidacic tamo va Zagrebe? Do cera je suzila va nepok; petesaria, a danas je vela gospa, Pozval su ju va Bec i Brin — i tamo su bile i neke druge divojki: jedna Ungarezića, jedna Rumunjeskinja, pak Grinija pak Bulgar, pak Poloneskinja, pak jedna z Becc i s Fraga i ca ja znam okudta jos i sudci su Bece i va Brilne obnashi, da je naljepja ona z Jugoslavije, a to rec' — svi zovu — mis Jugoslavija, a to rec' — sinjorina Jugoslavija, i već dobiva na mjesec jedno deset tisuć lra, a dobivat će i vise. Kada bude pocela delat kumedita za kinematograf. Ca ni to jedna vela sreća? A, Rokac, recite malo!

I jest Boga mi, i kakva sreća, — šta ja znam? — vrag ne spava, da sam mladji, možda bih i ja postao kakav miš Jugoslavio.

Našim trgovcima na Rijeci nije zlo, ali čini se, da nije baš ni onako dobro, kako bi oni htjeli. To ističe i «Piccolo della Sera» od prošle subote. Njegov dopisnik bio je ovih dana na sušackom mostu i začudio se, kako je malen broj onih, što kumaju prolaze. Lani, veli, bilo ih je kudikuma više, i to zato, što su u ono vrijeme vrijedile legitimacije, što su ih jugoslavenske i italijanske vlasti izdavale sporazumno za tri dana. To ni bila velika korist i za Rijeku, jer ih svi oni Srbi i Hrvati, koji bi dolazili iz Zagreba ili iz Beograda u Crkvenicu ili na otoke, učinili i jedan skok na Rijeku, ostavili tu svaki po jedno pet šest hiljada dinara i otišli. Slično je bilo i s onima, što putuju u Dalmaciju preko Bareaš. Putnicu za tri dana dobio bi čovjek bez troska i potošćaka, došao bi na Rijeku, pa i do Opatije i ostavio lijepe novčene nesamo u dućanima već u i barmu i raznim stičnim Sempioncinima. Danas toga više nema. «Vizum» koštaju samo Klientima i one porzranice «desere» služu malo trosce. I «Piccolo» bi želio, da se nađe načina, kako bi se tome došlo.

DOPISI

IZ BUZETA.

Sajam. - Zubar i zubl. Općinski redar.

Zadnji naš sajam na Goriciš ipao je dosti Joše. Bio je doduše lijep dan, ipak je bilo malo govoda dovedeno. Kupaca također malo. Malenkost se je prodala. Istaknut čeno, da su ovaj put cijene pskošile svim vrstima životinja. Cijena kravama dignula se na tri lire, više živjave, dočim volovima na četiri i još skuplje. Neka dakle povišica cijena marmarve već se opaza, a mi posjednici želimo da još porastu, inače lo po nas.

Imamo u našem mjestu dva liječnika, a sada još i posebnog zubara. Nama se čini, da je zubar svima ovuda dobro došao, jer mnogi nemaju već zubiju, ili ih imaju pokvarena, a ipak nije ništa zdravije, a ni ljepše nego li imati sve zdrave zube. Sada je tu lijepra prigoda, jer će moći svakoga i za najmanji trošak svoje zube popraviti i ili novo zubalo postaviti. — I ovuda se pojavila influenza. Ali neki ljudi haju i ne haju za nju, premda ih bi holi glava i žirov ili imadu malu groznicu, oni su svejedno na nogama. Nekeji leže, no nema smrtnih slučajeva. Naš općinski komisar pronasao je potrebnim imenovati općinskog redara. Do sada ga nisimo imali. — Općinar.

— Rekla mi je, da dokle ne budem imela pedeset let, da će mi vavek falit devadeset i devet do sto.

— A kako će biti poslije?
— Kako i prej, samo da ću laglje trpet, zač da ću se mej met navadit pa mizerije živjet — rekla mi je ona vrazja striga.

Još jedna:
Propala banka — i jedan je moj prijatelj nam zgodom izgubio sve svoje. Stvar je još bila tajna, tako da nije o tome ništa znao ni zaručnik njegove jedinice. Ali djevojka nije mogla da to pred njime tajni, pa će mu:

— Sluša, Alfi! Moj otac je sasvim propao. Kod banke izgubio je sav svoj novac. Ali ja se ipak nadam, da me ti zbog toga ne ćeš ostaviti? Je li da ne učest?
Najte se on isprijeti pa će uzano uvjeriti:

— Kako? Takova li je dakle tvoja vjera u moje poštenje, u moj obraz i u kavaliteta tvoj muoj? E, draga, kad si ti mogla samo časom da posumnjaš u moju vjernost, već si time pokazala, da nisi dostojna mojeg imena. S Bogom gospodju!

Podjednija:
Najta iznajmljuje jednu sobu. Juče se k njoj neki Mađžar, da je vid.
— Ali kiššon, ova soba je sasvim vlažna, što ne vidite, kako na zidovima teče voda mahovina? — zadržuje se Mađžar, ali ču bi te oteli, da vam za one tri solda, keh ćete mi placat, rastu po zidovima, ali pak jorjini? **Rokac.**

IZ ALFURJE.

Pust — po domaču.

I ako smo se već spomenuli, da smo prah u koga ćemo se vratiti, i ako smo se iza to spominjanja prignuli našem teškom i ipak želimo, da Vam se povalimo zabavama o pustu. Malo smo time smili, no neka nam čitatelji ne kažu, što zadnji kao Sv. Martin, jer je teško tvrđoj zuljevitoy kri lačati se pera. Alturac obično veli, da je pust lud. Nama se čini, da je ovaj naš bio pusti, jer se u Alturi častio svakom mom božjom, koju je zaljubljeni smumenim, a osim toga privrađao vrstom mahovina? — zadržuje se Mađžar, ali ču bi te oteli, da vam za one tri solda, keh ćete mi placat, rastu po zidovima, ali pak jorjini? **Rokac.**

IZ ALFURJE.

Pust — po domaču.

I ako smo se već spomenuli, da smo prah u koga ćemo se vratiti, i ako smo se iza to spominjanja prignuli našem teškom i ipak želimo, da Vam se povalimo zabavama o pustu. Malo smo time smili, no neka nam čitatelji ne kažu, što zadnji kao Sv. Martin, jer je teško tvrđoj zuljevitoy kri lačati se pera. Alturac obično veli, da je pust lud. Nama se čini, da je ovaj naš bio pusti, jer se u Alturi častio svakom mom božjom, koju je zaljubljeni smumenim, a osim toga privrađao vrstom mahovina? — zadržuje se Mađžar, ali ču bi te oteli, da vam za one tri solda, keh ćete mi placat, rastu po zidovima, ali pak jorjini? **Rokac.**

IZ JELOVICJE.

Naše školsko pitanje.

Vec smo više puta pisali u našoj dragoj R. o našem strašnom položaju. U svim smo pogledu prepušteni sami sebi od davnine. Trebalo bi nam svake pomoći. Razne bi se stvari morale ti u pravil red, pa i ako dugo čekamo, znamo da nam mnogo toga nećemo nikada ispunjeno. Ono što nam se ispunjava to već čekamo više desetaka godina.

Tako je i u pogledu škole. Mi smo najino pred trideset i više godina molili našu školsku upravu, koju pokornio služimo, da nam sazida školsku zgradu. Ostali smo glasa vapijućega u pustinji, kao je svjetski rat, te je donekle bio mar općine opravdan, ali rat je svršen 3 godina, a škole još nema.

MI Jelovčani nismo mnogo nazadni, pak smo znali sami da se na neki način naučno čitanju i pisanju. Jedan od drugoga, malo knjiga, što smo imali pomogli, i danas ote čitamo i pisamo. To za nama malo truda, ali se svedejno čovjek ne naučiti, samo akna hće. Mi smo ali, da je čovjek, koji ne zna čitati slijep od zdravih očiju, a to mi nismo htjeli.

Sada nam se je općina nekako izvoljela prilovati, pak nam želi školu dati. To je nam u njje veoma lijepo. Bit će našoj djeci kše nego li je bilo nama. Poslana nam i već u Jelovice nekoliko klupa, a i odredila je prostoriju za održavanje obuke, čakako, još školske zgrade ne misli graditi. To je najveće zlo. Općina je za školu zamislila jednu sobu kod G. Čendaka. Ta prostorija ne čini nam se zgodna, jer je nas u gostioni, gdje će biti nemoguće održavanje obuke. Imamo i drugu sobu, koje je za školu, kad već nekakom moglo bi se izraditi školsku sobu, gdje bi i za učitelja i za djecu bilo угодно.

Dok ovo pišemo učitelja još nemamo i neznamo kada će doći, a ni od kuda će doći. Naša bi želja bila, da nam se dodijeli naš učitelj i koji će s uspjehom raditi kod nas odgajajući naše novo pokoljenje. Cim nam učitelj dodje javiti ćemo Vam, uz druge važne vijesti, koje za sada pružamo. — Jelovčani.

IZ VODICE.

Naše gospodarske nevoije.

Cijelu smo zimu čekali mjesec mrač. I napokon dočekasmo taj blaženih mrač i ovo lijepo sunce, koje grije i veseli. Pripravljamo se na rad, počeći smo odvažati gnoj u polje, kopati i sijati rane usjeve zob i ječam.

To radimo s veseljem, no često nam u taj zanos kapne neka misao o svim mogućim i nemogućim nevoijama, koje smo u našem gospodarstvu imali lani i koje možemo imati i ove godine. I promislmo zašto se mučimo, kad nam možda ni ove godine neće uroditi, da je sav naš rad uzaludan. To si jedan drugome i kažemo, kada se u svjetla sunčana jutra sretamo na poljima i po putevima.

No, braćo, mi ne smijemo tako da mislimo, ne smijemo misliti samo na zlo, ne smijemo gledati sve crno, jer će nas to upropasti. Mi moramo uvijek raditi s vjonom i s nadom, da nam je trud blagosloven i da nas Bog nije zaboravio. Radimo i mučimo se — vjerujemo, da će naš znoj uroditi dobrim plodom. Suze rode samo suzama, a kletve — prokletost.

Prošlog smo mjeseca obavili neke poslovce oko naših seoskih puteva. Bili su u tako lošem stanju, da je bila strahota po njima hodati, pa im je bilo potrebno mnogo popravka.

Potrebno bi bilo još mnoge druge stvari popraviti, tako nam je na primjer potrebno rada oko lovke i vode za marvu, da nam ne bude skapavala od žedje.

Pred nekoliko vremena poslala nam je općina dva čovjeka, da nam poprave nešto oko vodovoda. No pipe su nam opet pokvarene, tako, da nam nije moguće uzimati vodu. Bila bi krajnja potreba, da se naš vodovod potpuno popravi, a ne samo ovako površno, jer nije pravo, da ostajemo bez vode, ako već imamo vodovod.

IZ CRESA.

Creski kopački danas i jedanput. — Kopačke škole.

Kod nas su bile pred pedesetak godina, tako da se oni u pedesetim godinama i stariji još dobro sjećaju. — škole svoje vrsti. Nazovimo ih, po glavnom predmetu pouke — vjerskim školama, dok bi se po učiteljima i slušačima zvale zapravo kopački školama. Bilo je kod nas prije luda, kopački, koji su se bavili duhovnim stvarima, tzv. «krsnikri», te su se od njih rekultovali i učitelji za spomenute škole.

Poduka se održavala u kući učiteljevoj, gdje sam i večerom poslije radnog dana, na tim školskim večerima skupljali su se mladi kopački iza kaka su se kroz dan napuštali.

Kopački učitelji tumačili je svojim učenicima evanđelje, te ih uz to učio čitati i pisati, i naravno davao im je ono znanje, koje je i sam imao. Jasno je, da se na tim večerima raspravljalo o svemu onomu, što ih je interesiralo. Kao zadnje poznate škole ovoga tipa bile bi one kod Simunića i Soldatića.

Ovakve duhovno-prosvjetne pokrete, gdje sami seljaci uzimaju i daju naobražbu, u vrijeme, kad se za njih niko ne brine, trebalo bi proučiti te istražiti njihov postanak; tim bi se putem sigurno došlo do neočekivanih rezultata i upoznalo važnost njihovu u očuvanju našeg jezika i našeg duha. Iz redova spomenutih kopačkih učitelja potekao je i jedini naš creski pjesnik kopačk Pero Perov Dujmović. On je napisao knjigu pjesama «Kolo-pisme», koje su tiskane u Veneciji.

Na mjesto ovih kopačkih škola došla je zatim redovita škola i razna društva. koja od poratnog doba dalje već ne postoje. No, creski kopački element još postoji.

U tom kopačkom društvu pokazuju se sada novi obrisi. Stvaraju se razne grupe, koje zasedaju stalna mjesta. Na «marčicu», «pod ložu» i u kva gromaći Grabru usred maslina, Ta grupa karakteristična po «borbenosti i revolucionarnosti» i zatim po svojim govornicima. U raspravama nemoguće je te kopače pobiti. Jedni zastupaju «brevzverstvo», drugi su pak za «duhovnost».

Tko stupi s njima u dodir nemalo se začudi duhovitim primjerima, nepobitnim dokazima i smjelim zaključcima. Onaj, koji misli, da creski kopač ne zna ništa, da govori osim o krumpiru i gnojnu, prevario bi se veoma. Sadržaj svih tih rasprava (u kojima su sada n. p. na dnevnom radu kinezi) u borbi za njihovu slobodu (slobodan razvoj društva u okviru pravednosti) je potreba prosvjetje.

Kopački su za pravednost već po svom položaju, a šturu učeno ljude. Danas učeni ljudi nemaju, zato ne smijemo gledati za njima, već treba da sami učimo. To je njihova parola.

Treba napose spomenuti onu grupu kopačkih, koje se brine oko Posajuniće i Miharske zadruge. Oni treba da su u tom potpomognuti i od drugih. Treba jednom da sve te grupe predju od «besede na delo» i da se ugledaju u kopače od jedanput. **Cresan.**

IZ BUZEŠTINE.

Ženidbe i život.

Najprije ćemo Vam se, dragi uredniče, pohvaliti, da se ovog pusta kod nas oženilo 15 parova. E, pa šta ćete: i naši očevi, pa i naši djedovi i pradjedovi ženili se, pak da ih ne osramotimo, ženimo se i mi. Ženimo se, pa kud puklo da puklo. To je znamenje, da se ne bojimo živiti, i da smo pripravniji junački boriti se za sebe i svoj rod i porod. Želimo živiti i množiti se, a da nam ne pada na pamet smrt, a ni prosjačka palica.

Razumije se, tko je bolestan, duševno ili tjelesno, tko je strahljiv i kukavica i tko se boji svakog vjetrova i svake horbe — taj nek se ne ženi, jer takav slabije će na putu življenja padati i padati na svakom svom koraku. Padati će i pasti u siromaštvo i u sramotu.

I mi, nažalost ovduda vidimo neke ljude, da su pali ili da već padaju u nevolju i sramotu, ponajveć radi toga, što već ne vjeruju ni u svoje ruke, ni u svoju pamet, ni u svoju sreću; jer su izgubili vjeru u same sebe i življenje na ovom svijetu. Tko govori: «Ja sam za niš, ja niš ne moram, mi smo izgubljeni, mi smo nesrećni», razumije se, da takovi niti rade junački, niti žive ljudski, nego samo životare bez krvi i srca, kao susištava bita.

Ali mi smo zdravi, mi smo jaki i sposobni za svaki posao; za to veći dio nas vjeruje u bolje dane i u bolji život. Mi se ženimo, mi radjamo, mi junački kopamo polja, oremmo, radimo od zore do tamne noći. A takovim ljudima smije se sreća. Ima sreće i za nas, ima, to vjerujemo, i to nas drži glavom u vis! — **Jedan mladit.**

IZ ZAGREBA.

Jugoslovenka — najljepša u Evropi.

Gradovi imaju u svako doba svoje senzacije. Postoji uvijek neki snažniji događaj, na koji je koncentrirana pažnja publike. Ljudi o tome govore odulje vremenom, a novine svojim pisanjem samo potpomazu taj interes. Ne smeta ako su ti «centralni» događaji inače i od sporednija važnosti. Grad, selo pa i ono najmanje hoće uvijek, da ima nešto glavno, o čem da govori. U pomanjkanju jačih i krupnijih događaja, dovoljni su i oni manje važni, pa da im se posveti pažnja kroz neko vrijeme, dok ne nastupi koji drugi događaj, koji onda potisne interes za onaj prvi. Tako ide redom. Jednom su na dnevnim redovima politički, drugi put kulturni događaji, pa sportske senzacije itd.

Ovih je dana jedan od najnovijih događaja za Zagreb svakako taj što je zagrepačka Stefica Vidčić izišla pobednički u poznatom natjecanju ljepotica iz 8 sedmojetrovskih država (Česka, Austrija, Poljska, Jugoslavija, Rumunjska, Grčka, Bugarska, Litva) za filmsku glumicu. Taj je izbor priredilo americkansko filmsko poduzeće Panamet, najprije za svaku državu posebice, a konačna je odluka, koja će ljepotica postati i filmskom glumicom, pala u Berlinu pred nekoliko dana. «Miss Evropa» — častni naslov dobila je dakle Zagrepačka, pa nije čudo, što je Zagreb taj događaj zainteresovao. Time nije samo uspjela mlada Zagrepačka, nego i me i Zagreb počasn, pa će se osada, za Zagrepačke znati dalje nego osada. Osim slave, koja Stefici čeka, što je jednako važno, ona je već sklopila ugovor sa filmskim poduzećem, po kojem će — kao političke bit plaćena sa 100 dolara na jedan dan. Koliko li nenadane sreće za nju, koja je dosada bila prodavačica u buffetu. Ima je doputovala, u Zagrebu, na kolodvoru ju je dotekla masa svijeta. Novinari, fotografi, cvijetice, čestitanja. Drugi dan pisale su o njoj sve novine. Oni, koji čitaju doznaju, da će se, dok ju ne pozovu u Berlin da glumi, vježbati u sportu i učiti engleski. U Berlinu i inače, da je u razgovoru s novinarnima izjavljivala da je Hrvatice iz Zagreba. «Miss» je ponosna, da je postigla toliku sreću.

Medjutim imademo u Zagrebu već i «Miss Croatia». Sve same «miss». Nadjie li se još kakovo veselo istarsko društvanje, pa eto nam možda još i «miss Istran».

U ovo još uvijek «veselo doba poklada», kada se u gradu misli samo na toalette i zabave, razumljivo je i interes za ovakove stvari i poljave. Nestat će i toga, kad nastupit izrijetinja i ozbiljnija vremena, pa će ljudi da posvećuju pažnju samo ozbiljnijim i važnijim stvarima. — **A. R.**

IZ KAŠERCJE.

Naše prilike i neprilike.

Evo Vam glasa i iz Kašerce. Malo kasno, ali ipak na vrijeme, da se vidi, da smo živi, i da smo stari nerodnjaci. Kao i drugdje tako je i kod nas slabo gospodarsko stanje. Pomoći ni izlaza od nikuda. Mnogo nam je za život potrebno, a dohodci su mali, zato jer je i ljetina bila slaba. Porezi i takse nas također silno među, jer kod nas nove nema, pa što da radimo, kako da se nalazimo? Sada nam nam na općinu postavili neke nove gospodare. Nama nisu osobito po volji, jer bismo bili željeli, da se postavie nekoji naši dobri gospodari.

Ne, imajmo strpljenja i brinimo se za naše polje i naš rad. Odgajamo u dobrom duhu našu djecu i čuvajmo svoju rođenu grudu. — **Mladit.**

Franina i Jurina

Fr.: Ča to klimaš z glavom, Jurino? Jur.: Mislim malo, kako je čovek vavek samo čovek i niš drugo nego čovek.

Fr.: Ma, ne zameri, Jurino — ča češ drugo da bude? Jur.: Otel bim reč, da je va maleh stvar-čan, da ga kačka ujst, iako i čarlatana.

Fr.: To biš mi moral malo bolje stumačit, zač moja nema pamet tega ne do-seže. Ki je ta čovek, Jur.: Ki je — Je. Tu mrem bit ja — mo-řeč bit ti — a more bit i najveći in-gleški milordo.

Fr.: Zač baš ingleški milordo? Va čem ga je to kačka ujtila? Jur.: Ni još — ma ga more, i puno prej nego misli.

Fr.: Kako to? Jur.: Ne more se to stumačit ovako — dva besedi. Tu bi se moralo poč jedno osam let nazad, da se vidi, ča je In-lez pogrešil.

Fr.: Ča onput, kada je ono pomogal ten-fat on veli mir va Parije? Jur.: I pokle i pokle! Ja ne znam, ako se ti još spamećuješ, zač je ono Inglez zajedno z Rusom i s Francezom udрил na Nemca?

Fr.: Kako da se ne spamećujem! Ugril je za to, zač je Nemac bit narasal pre-kog glavni. Imel je flotu skoro tako ve-liku kako i on, imel je Kamerun, imel je Kongo, i još jedno dve tri lepe feti Afrike: pak je zabol svoji prsti va Kine, pak va Austrilije, pak va Tur-skoi — po svem svete, a to će reč, da kadegod bit se Inglez obrnul, tu bi naš balš sobum Nemca, svojga največega konkurenta.

Fr.: To je ono pravo! Našal je konkuren-ta — i ni imel mira, dokle ni tega konkurenta sprašil i posemserga ro-vinal.

Fr.: Tako da bi mu sada morala bit ona taneka na meste.

Jur.: Jednemu bi morda bila, ma Engle-zu ne more nikada bit na meste. Zato pokle je ono šundral nemsku mornaricu i prisvojil sve one veli i bogate zemlji va Afrike, Azije i dru-guda — zapalil je onu svojju kratku pipu i zapival: Nemac je va kutiće, a sada držimo malc na obe Franceza, da ne bi pak sada teme zlodejgu kre-utjini narasle. I češ videt vraga, da je najedanput počel protejtit — Nemca.

Fr.: Pokle ga je onako sukali! Jur.: Kada god bi Francez pital, da mu Nemac plati škodu, ku mu je va vre-me rata učinil, prvi bi se dal napravo Inglez, da Francezu stumačii, kako brižan Nemac ne more plačat, kako se mora sve udelat, da se ne bogot ope-pokra. I sve tako i stvar se je najzad svršila, da je Franceška, kako se ono reče, ostala kratkeh rukav, a Nemačka se je na njiži račun tako lepo pomogla, da se je najzad i Inglez zbudio i rekal: ma kega sam vraga ovo storil!

Fr.: To je dunke ta Inglezova pogreška? Jur.: I kakova? Ingleške najveće novini pišu sada, kako je Nemačka već priš-la do svojga nekadašnjega bogatstva, i kako ona svaki dan sve više napre-duje i kako će Ingleška va najkrake vreme imet s njum vrazjega posla.

Fr.: Sada vidim i ja, kak će i Ingleza kačka ujst. Ja i naši stari su go-vorili, da ki bi otel najedanput sve po-rijapat, da mu ne zastane niš. Škada da neki ter neki ministri ne će da znaju za ovaj lepi nauk. Pač ča misli sada Inglez?

Jur.: Jadi se, ma ne miga na se. Fr.: Nego na kega? Jur.: Na celu Evropu.

Fr.: Dunke i na nas? A ča mu je Eu-ropa kriva? Jur.: Tuži se, da je nikačova, i zato da će najbolje bit z Inglešku, ako se od nje otkriča, pak da se složi s Ameri-kum i z Japoncem. To da bi bila jedna

takova sila, da bi se pred njun celemu svetu brageši tresle.
Fr.: To bi sve lepo bilo, ma ki će pak složiti Ameriku i Japan? Lanko da ne bi i mej onemi dvemi milordi bilo svraba.
Jur.: Ja ne znam, kako ni ča, samo mi se sve nekako pari, da je ov svet najednput ostal prez praveh timunieri, da bi se lanko moglo dogoditi, da ga jedan dan svega vrag zame.
Fr. Bog nas očuvaj i obrani!
Jur.: Kamo tako naglo?
Fr.: Tečem po jedan salvaomini. Boog!

IZ NOVEVASI KOD POREČA.
Ples u - Školi. - Kradja.
Ove smo godine u pustno doba imali jednu novost, do sada ne vidjenu u našem selu. Ne pamtim, da su to ikada do sada kompetentne vlasti dale dozvolu za obdržavanje plesa u školskim prostorijama. To se je ove godine dogodilo.

Po našem mnijenju školska bi zgrada morala služiti jedino za poučavanje naše djece. Plesom se postizava nešto sasam oprečnoga dobrom odgoju i kod starijih osoba, a kamo li dovoljavo li se djeci, da prisustvuju plesu, i da bi gdje, nego u sobi, gdje su dan prije slušali učiteljevo predavanje. S moralne strane je slabo, da se je to učinilo, a bogme i s materijalne. Školskoj se je zgradi time namijerala šteta, izblatili su se zidovi, izderali podovi itd. a to čemo sve, naravno, mi morati na našoj gimnaziji seljačkoj grbači podnijeti i platiti.

To se više ne bi smjelo dogoditi. Istina je, pust je bio, veselje je opravdano. ali da stotinu pustova zajedno pane s neba u Novuvas - preko školskih vratiju ne bi smjeli proći. Nadamo se, da će i vlast vidjeti, kako nije ono što se dogodilo bilo u redu. Škola treba da je škola - želimo li, da nam djeca ne postanu - punsti, Bože mi prosti!

Osam toga imam da Vam javim još jednu nelijepu novost, a to je jedna nova kradja. Zadnje dane meseca februara ukradene su našine našem gostioničaru dvije kравice. To je za njega veliki udarac. Tрпи štetu od 4000 lira. Nežna se. Ko je kradju počinio.

Jedna nelijepa istarska a naročito u ovom krajevima, pojava koja se ne može lako iskorijeniti, je baš kradja. O, kad ne bi bar toga zla bilo, ta i tako nam je u svakom pogledu zlo. Čovjek se muči i muči - za netekane lopove, koji se svako malo jave - muka da ih ubije! - Seljak.

IZ ROVINJSKOG SELA.
«Riječ» nam ne dostavlja. - Mi je volimo. - I u veselja sjećamo se je darom.

Velečijeni gospodine urednici! U prvom redu vam se moramo puziti, da mi u Rovinjskom selu ne dobivamo već više vremena revidirano istarske Riječi. Došla nam je u posljednjih par mjeseci samo par puta. Neznamo kome je toliko teško, da nam ne dozvoljava, da i mi čitamo našu dragu prijateljicu. Mi je želimo i čekamo, jer jedino nju čitamo, pak nam je bez nje veoma ružno. Molimo Vas, da naznačite našo molbu, a što će biti, koji je uzrok obustavljanja Vašega lista za Rovinjsko selo.

Iza dovršenog posla za dugih dosadnih večeri, tako je lijepo sjesti i čitati našu novinu, a teško nam je kad je nema. Koliko nam je draga, to Vam i ovo dokazuje.

Dne 28. februara vjenčao se je mladić Ivan Branjović s Katicom Batinčić. Na svečanoj veselje pozvali su svoje rođake i prijatelje. Plesali smo i veselili se cijeli dan i noć, veselo lijepo, u redu i ugodno. U veselju smo se sjestili «Istarske Riječi» pak smo odlučili, da joj, kao dobroj prijateljici, koja nije mogla prisustvovati ovom našem narodnom pr., pošemo nešto misleći «Kudeti». Saljemo joj zato na dan lira 42,50 za lond.

Darovali: Mlađenca i mala nevista 5 lira; Ljudviki Krosila 5 lira; Sturman Mateo 5 lira; po 2 lre: Dabrovci Šime, Ernesto Jurkota, Šime Laganja, Anton Iskra, Ernest Branjović pok, Jure, Grego Laganja, Fuma Laganja, po 1 liru: Anton Udovičić, Ivan Branjović, Peter Branjović, Peter Sturman, Marijn Mišljavac, Peter Sturman, Fuma Branjović, Ivana Pokrajac, Marija Branjović, Kate Branjović, M. M., Luca Branjović, Anton Branjović; 50 cent. Ivan Jakovičić.

Od Uredništva: - Na ovom plemenitom daru uredu i veselju našega lista, svi smo darovali nešto, mi najlipeše zahvaljujući, žele mladencima selu nešto što si i sami žele. Neka i svoj porod odgoje u lijepom narodnom duhu. Svima naš pozdrav i još jedanput hvala. Zato da se list za Rovinjsko selo ne zaustavlja pobrinit će se čim prije.

IZ BATLUGA.
Dar našem listu - dokaz narodne svijesti batlužana.
Zadnje pustne nedjelje sakupili smo se, da po domaću u našem domaćem krugu proslavimo stieroga veselog pusta, po običaju naših otaca i djedova. Moramo i mi koji put zaboravili da smo siromašni, da nam je njiva tvrda, da je nebo visoko, moramo se bar jedanput na godinu prepustiti valu smijeha i radošti. Taj će nam takozvani grijh sigurno sji oproštiti. Uza sve ono što je u pustu bilo mi smo ostali dobri i radni, a možda i s više zanosa sada guramo naš teski plug. Bilo, pa prošlo.

Onako u dobrom namjenu sjestili smo se svih dobrih naših prijatelja, koji su diletici i koje volimo. Ruzumije se, da smo se sjestili i naše drage «Istarske Riječi» - pa je neko predložio, da joj telegrafiramo, kako se lijepo zabavljamo. No, drugi je nato rekao, da bi bilo korisnije poslati joj ono što se inače za brojne potpisati u fonu za tri godine, koje su imala Franjo Lurina na svom velikom putu oko svijeta. Smišljeno učinjeno - i evo danas vam šaljeno naš dar od 40. - lira, a pridonijeli su: Pacijente Josip 5 lira; po 1 liru: Pacijente Josipa, Družetić Josip Ivanov, Družetić Katica Ivanova, Družetić Zorka, Damjančić, Damjančić Katica, Damjančić Fumica, Damjančić Franica, Družetić Antica, Jadrčić Josipa, Družetić Katica Antunova, Družetić Danica, Milotičić Marija, Družetić Foskica, Trnović Katica, Jaramela Marija, Jaramela Antica, Jaramela Josip, Jadrčić Ante, Družetić Božidar, Družetić Srećko, Bertetić Ante, Bertetić Jo-

sip Jerbuliče, Damjančić Josip, Pužar Šime, Družetić Josip Antunova, Fumica Družetić, Milotičić Ivan Vinkov. Po 50 cent. Milotičić Katica, Družetić Marija žena Ivanova, Pacijente Radislav, Pacijente Marija, Družetić Ruža, Pacijente Ante lra. 1500, Jože Barba Vitečov, Franjo Matiega Baltuga darovali svaki 2 lire u ime ovih.

IZ BRESTA.
Dar sa vjenčanja.
Dne 23. februara vjenčao se je u Brestu pod Učkom vrlu rodoljub, i prijatelj našega lista gosp. Ciro Sandali s gospodjom Pavicom Pikulić iz Boljunskega polja. Prigodom vjenčanja sjestili su se «Istarske Riječi» koju nazivaju «dragom tjestiteljicom», koja oduševljava i obilno pomaže u prosvjetnom pogledu, te kojoj su svi dužni hvala. Da bi dokazali šali mladenci u fond dar od 25 lira. Da svotu zaključaju daruje N. N. još 5 lira. Mladencima, želimo svako dobro i sreću u budućem zajedničkom životu. Uvjereni smo, da će uvijek ostati čvrsti narodnjaci, a nadamo se, da će i njihov porod biti čvrst i narodan. Hvala na darovima.

IZ PEROJA.
Dar sa vjenčanja.

Dne 5. o. m. vjenčali su se u Peroju gg. Gjuro Draković Špirin i Lucija Cerneka Ivanova. Veselje bilo društvo za stolom sjestili su se svatovi naše drage «Istarske Riječi»; pak su odlučili poslati u fond lista malen dar u želji, da time daju svoju malu pomoć novini, koja našem narodu u Istri mnogo znači. Darovali su ukupno lira 32,50 ovako: Gjuro Draković 5 L, Lucija Cerneka 5 L, Spiro Draković 2 L, Maria Draković 2 L, Čerpa Ivan 2 L, Štokovac Gjuro 2 L, Andrej Radolović 2 L, Mitar Draškić 2 L, Lazar Vučerić 1,50 L, Nikola Popović 1 L, Peter Cerneka 1 L, Domenico Barbieri 1 L, Miloš Draković 1 L, Vaso Vučerić 1 L, Mitar Vučerić 1 L, Stana Vučerić 1 L, Kata Draković 1 L, Kata Popović 1 L, Jelena Popović 1 L. Na najlipeše hvala na daru kojim su pokazali, da su dobri narodnjaci, a mladencima želimo mnogo sreće i dobra u vudućem zajedničkom životu. Bilo im sretno za mnogo godina!

Svega po malo

Dvoboji
Još i danas postoji običaj, da se zbog kakvih uvrijeda naročito ljudi, koji mnogo drže do svoje časti pozivlju na dvoboje. U Italiji je veoma uobičajen dvoboj sabljanja, pak se često čita u novinama o sukobima vidjenijih političara, književnika itd. Tako su se n. pr. pred nekoliko dana tukli na sablje glavni sekretar tršćanske i goričke fasilističke federacije on. Barduzzi, i novinovan za konzula u Mähridu, i novinovan Giorgio Masi. On. Barduzzi je u tom dvoboju ostao nešto ranjen, pa je dvoboj završen no protivnici se nisu pomirili.

Kako saznajemo također pred par dana tukli su se na sablje u blizini Trsta cav. dott. Danelon i comm. Albani iz Poreča. Devet su puta navalili jedan na drugog, a iza devetog puta, lijetnici, koji su dvoboju prisustvovali zaključuju, da se dvoboj završi, jer je comm. Albanese bio tjelesno veoma smalaksoo. Ni ovi se protivnici njesu pomirili.

De Pinedo.
To je ime danas poznato ne samo u Italiji nego po cijelom svijetu. Svagdje se govori o velikom letu, koji je on prvi pokušao i koji mu je uspio. On je prvi čovjek na svijetu, koji je preletio Atlantski ocean.

Skoro svi svjetski listovi donajaju životopis ovog junaka, koji se je rodio 1890. godine kao potomak vojničke porodice sa velikom viteškom i poštenošću prošlosti. 1908. godine De Pinedo je stupio u pomorsku akademiju. U ratu sa Turskom 1911. godine zatražio je da učestvuje u pohodima i naročito se je odlikovao priklom zauzeća Giuliane. Veliki rat ga je zatekao kao komandanta lovačkog topnjara «Neustrajša». Nakon je bio na «Neukrotivom». Bio je komandant jednoga broda, koji je prenosio srpske izbjeglice 1915. godine. Zatim je ponovo bio komandant ratnih brodova, a 1917. godine stupio je u avijaciju. Odlikovao se svojom neustrašivošću i velikim sposobnostima za organizaciju. Postao je kasnije komandant pojedinih aeronautičkih odsjeka. 1924. godine unaprijedjen je u čin pukovnika i malo kasnije bio je u glavnom generalštabu talijanske vojske u odsjeku za avijaciju. Odlikovan je velikim brojem vojnih odličja kojih ima i stranih. Prvi njegov veliki avijatički lijet bio je Rotterdam - Rim. Tada mu se dogodio jedan nesretni slučaj, ali je ostao nepovrijeđen. Zatim je izvršio svoj poznati lijet Italija - Australija - Tokio, kada je preletio 55.000 kilometara. Sada leti iz Južne Amerike prama New Yorku.

Poslije 12 godina povratilo se iz ruskog zarobljenštva.
Na Sušaku je uhvaćen čovjek, sav odpran i zamazan bez dokumenata i sredstava. Podvrgnut ispitivanjima pričla, da se zove Martin Horvat rođen 1897. sin Ivanova željezničkog stražara, kojeg je rat zatekao u Varaždinu u Hrvatskoj. Do svoje 18. godine života nosio je vođu radništva u željezničkim prugama a kasnije je i sam radio na prugama. Kad su ga uzeli u voj-

sku, služio je u Karlovcu kod 26. regimente a otud je otposlan na ruski front. Tu je u 1915. godini bio ranjen u ruku i tako pao u rusko zarobljenstvo. Za vrijeme ruske revolucije morao je prisilno raditi čitavo vrijeme na željeznici bez ikakve plate, dobivajući samo hranu i odijelo. Poslije, Karlovačinom, Lutajući Rusijom po selima prosićali su hranu i tako došli do jugoslavenske granice kod Dolnje Lendave, gdje im je uspjelo prći bez ikakvih dokumenata. Otud je Horvat prosljedio put pješke na isti način do Varaždina u potrazi za svojim ocem. Tu mu je rečeno, da mu je otac na željeznici u Sušaku. Nije mu preostalo drugo, nego pješke prosljediti put do Sušaka, gdje je napokon kao sultuljiv pao u oko redarstvu. Redarstvo je povelio izvide, i dosada ustanovilo, da imade povla za jednim čovjekom, koji se je i duževo i tjelesno ispatio za svoja života, kako bi se opet domogao svoje domovine. Konačno je redarstvu uspjelo saznati, da mu se otac nalazi na Rijeci kao željezničar, te su ga pozvali i o stvarni obavještiti, a to sinu Martinu saopćili. Ko radošniji od njegovog oca, koji je držao, da mu je sin mrtav.

U 18. godini postala mladić
U San Remu je živjela neka 18-godišnjak djevojka, rođena u jednom susjednom selu. Nju su sve do nedavno smatrali za ženu, dok je ona za pravo bila mladić. Još kod poroda zamjetila se neka pogriješka kod djeteta, ali tome nije se posvećivala pažnja. No međutim kako je dijete raslo, nestalo je i ove pogriješke i djevojka je dobivala sve jači muški osjećaj. Pošla je otu liječnika, koji je to ustanovio. No sada se rodio čitav niz prevarnih pitanja i potreba će biti sila piskaranja, da se utvrdi, da je od djevojke postao mladić.

DAROVI
za «Prosvetu», odsjek za Istru:
Darovao je gosp. Rumac Ernest iz Brooklynja 2 dolara.
Gosp. Puž Josip mjesto pozdrava na odlasku iz Lupoglave 5 lira. Iskrena hvala!
Izdavač, direktor i odgovorni urednik:
IVAN STARI
Tiskar: TISKARA «EDINOST» u TRSTU.

MLINARA, koji se razumije nešto i u motor, primam odmah u službu. Plaća po dogovoru. G. Sandali, Lupoglava - Lupoglavo Istra.

JEDNOKATNA KUĆA U PAZINU prodaje se zbog seljenja u vrlo lijepom položaju, zgodna za svakovrsnu trgovinu, na prelazu glavne ulice V. Duca d'Aosta 268. Obratiti se na Ivana Ujčića - Pazin.

SAMO pomoću energičnog zdravljenja s Glykolom liječi se glavobolja, slabokrvnost, kostobolja i slaboca. Specijalitetu ljekarne Castellanovich, Trst, Via dei Giuliani 42. U martu ljekarna je otvorena i također i po noći.

NAJBOLJE VRELO!
Kod nakupa ljeine i zimske robe (odjela) svih vrsta cipela, klobuka, kapa, košulja, kišobrana, kravata, linog štola, svih vrsta platna za košulje i odjela, te pokućstva, sviha vrest i ojejena, obratite se na jedno domaće i najjeftinije vrelo
M. KOREN & Co. - PAZIN
(Corso per postijom)

Za gostione - hotele, plesne dvorane za kuću
AUTOMATSKI KLAVIRI
HARMONII - KLAVIRI - PIANINI
prve poznate tvornice
POLLMANN & WEISS - STALLBERGER ltd.
PLACANJE NA OBROKE
Isposudjuje - zamjenjuje - popravlja
Na zahtjev šalje besplatno kataloge.
Stabilimento Pianoforii Ing. R. Riosa - Trieste, Via Valdirivo 24 - Telef. 746

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA
Telefon: 5-18 Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre, 11 Telefon: 5-18
PODRUŽNICE: Brežice, Celje, Gorica, Kraoj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split
CENTRALA u LJUBLJANI
Dionička glavnica i pričuva: 60.000.000 dinara.
Bavi se svim bankovnim poslovima. Prima uloge na uložne knjizice, te ih ukamčuje sa 4%, a uloge na tekuće račune sa 4 1/2% netto. Za otkaz vezanih uložaka plaća postotke po dogovoru. Izvršuje burzne naloge i daje u najam sigurnosne kutije (SAFES)
Blagajna je otvorena od 9-12,50 i od 14-16 sati

POZIV
na
XIX. glavnu skupštinu
Veprinačkog društva za štednju i zajme
regisr. zadruga na ograničeno jamčenje
Koja će se održavati.
u nedjelju dne 3. aprila 1927 u 15 sat
u kući Ivana Blagar Veprinac br. 7

DNEVNI RED:
1. Čitanje zapisnika proslodijelnih glavnih skupština;
2. Izvještaj upravnog odbora;
3. Izvještaj nadzornog odbora;
4. Potvrda računskog zaključka za godinu 1926.
5. Izbor upravnog i nadzornog odbora te pomirbenog suda;
6. Slučajnosti.

ODBOR.
Opaska: U slučaju, da u odredjen vrijeme ne bude prisutan dovoljan broj zadrugara, održavati će se skupština isti dan pol sata kasnije, bez obzira na broj prisutnih članova u smislu § 50. društvenih pravila i § 32. zadrugnog zakona.

IDI I UČINI TAKODJER I TI TAKO.
Čije su to tjestenine, koje su tako dobre, pitao je gospodar, kada je okusio izvrsne «Pekatete». Gospodarica mu je pokazala originalne omote i bila je vesela da ga je dobro pogostila.

KRUNE
plaća uvijek nekoliko cent. više nego drugi
ALOIZIJ POVH, Piazza Garibaldi 2 prvi kat
Pazite na naslov! Pazite na naslov!

KURJE OČI
(kale)
liječ brzo i uspješno mast
Farmacia Sponza
TRST - Via Tor S. Piero 10 - TRST
Čuvajte se patvorina!
Mast Rya možete dobiti u svim ljekarnama.

RYA
Farmacia Sponza
TRST - Via Tor S. Piero 10 - TRST
Čuvajte se patvorina!

HARMONII - KLAVIRI - PIANINI
prve poznate tvornice
POLLMANN & WEISS - STALLBERGER ltd.
PLACANJE NA OBROKE
Isposudjuje - zamjenjuje - popravlja
Na zahtjev šalje besplatno kataloge.
Stabilimento Pianoforii Ing. R. Riosa - Trieste, Via Valdirivo 24 - Telef. 746

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA
Telefon: 5-18 Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre, 11 Telefon: 5-18
PODRUŽNICE: Brežice, Celje, Gorica, Kraoj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split
CENTRALA u LJUBLJANI
Dionička glavnica i pričuva: 60.000.000 dinara.
Bavi se svim bankovnim poslovima. Prima uloge na uložne knjizice, te ih ukamčuje sa 4%, a uloge na tekuće račune sa 4 1/2% netto. Za otkaz vezanih uložaka plaća postotke po dogovoru. Izvršuje burzne naloge i daje u najam sigurnosne kutije (SAFES)
Blagajna je otvorena od 9-12,50 i od 14-16 sati